

UNIJA SLOBODNIH SINDIKATA CRNE GORE
UNION OF FREE TRADE UNIONS OF MONTENEGRO

SYNDICAT
EUROPEAN
TRADE UNION

Ul. Avda Mededovića 108, Stari aerodrom, 81000 Podgorica
tel/fax: +38220232315; usscg@usscg.me; www.usscg.me

Broj: 342
Podgorica, 01.06.2026.g.

УПРАВНИ СУД
ЦРНЕ ГОРЕ
01-06-2026-6563/26
20 год.
ПОДГОРИЦА

UPRAVNI SUD CRNE GORE
- Podgorica

TUŽILAC: Unija slobodnih sindikata Crne Gore (USSCG), Ul. Avda Mededovića br. 108, Podgorica, koju predstavlja i zastupa generalni sekretar Srđa Keković

TUŽENI: Uprava policije-Regionalni centar bezbjednosti „Jug“ - Odjeljenje bezbjednosti Tivat, Tivat

TUŽBU

radi poništaja Rješenja Uprave policije-Regionalnog centra bezbjednosti „Jug“ -Odjeljenje bezbjednosti Tivat, broj 58/1-218/26-2794/2 od 29.05.2026. godine

U roku propisanim članom 15 Zakona o javnim okupljanjima i javnim priredbama („Sl.list CG“, br. 52/16), Tužilac podnosi tužbu na Rješenje Tuženog, broj 58/1-218/26-2794/2 od 29.05.2026. godine, dostavljenog Tužiocu dana 31.05.2026. godine u 15:00 časova u prostorijama Tuženog, i to zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- pogrešne primjene materijalog prava.

Tuženi je Rješenjem, 58/1-218/26-2794/2 od 29.05.2026. godine (u daljem tekstu. Rješenje) zabranio održavanje javnog okupljanja i šetnje „ZAJEDNO ZA 100!“ koji je, u svemu u skladu sa Zakonom o javnim okupljanjima i javnim priredbama, Tužilac prijavio Tuženom, prijavom broj (Tužioca) 311 od 26.05.2026. godine.

Dokaz:

- *Prijava protestnog skupa, broj 311 od 26.05.2026. godine;*
- *Rješenje Tuženog, 58/1-218/26-2794/2 od 29.05.2026. godine.*

Nesporno je pravo Tuženog da, u skladu sa razlozima definisanim članom 14 Zakona o javnim okupljanjima i javnim priredbama, može privremeno ograničiti slobodu javnog okupljanja. Međutim, pogrešno i nepotpuno utvrđenim činjeničnim stanjem, Tuženi je na štetu Tužioca povrijedio, odnosno pogrešno primijenio materijalno pravo.

Naime, pobijanim Rješenjem Tuženi navodi sledeće:

- da je predsjednica Tužioca, Vanja Miličić, što ne proizilazi niti iz Prijave niti iz elektronske komunikacije koja je vođena između Tužioca i Tuženog;

- da je Tužiocu u informativnom razgovoru, obavljenom u prostorijama Tuženog, dana 27.05.2026. godine, predloženo da se na mjestu planiranom za javno okupljanje isto neće moći realizovati te da je ponuđeno Tužiocu da odabere drugo mjesto za javno okupljanje što je, kako je navedeno, Tužilac odbio ;

- da je Tuženi, razmatrajući sve okolnosti, zaključio da bi održavanjem najavljenog protestnog okupljanja i šetnje moglo doći do ugrožavanja bezbjednosti lica budući da se istog dana u Tivtu održava Samit EU-Zapadni Balkan i da istom prisustvuju svi najviši zvaničnici Evrope zbog čega je neophodno obezbijediti adekvatno obezbjeđenje domaćih i stranih šticećenih ličnosti.

- da je kratak rok za donošenje Rješenja po prijavi protestnog skupa i šetnje razlog za donošenje rješenja bez izjašnjenja Tužioca o rezultatima ispitnog postupka.

Ovakve konstatacije i zaključci Tuženog neodrživi su iz sljedećih razloga:

- prijavu protestnog okupljanja i šetnje prijavio je i potpisao Generalni sekretar Tužioca, kao lice ovlašćeno za predstavljanje i zastupanje USSCG a koji je ujedno označen i kao organizator skupa. Vanja Miličić zaposlena je kod Tužioca i potpisala se u tekstu mejla, kojim je Tuženom dostavljena Prijava protestnog skupa i šetnje, i to u svojstvu Stručne službe, a ne predsjednice;

- netačna je tvrdnja da je na konsultativnom sastanku u prostorijama Tuženog Tužiocu saopšteno da najavljeno okupljanje neće moći da bude realizovano, niti da je ponuđeno Tužiocu da predloži drugo mjesto i vrijeme održavanja protesta, a još manje je tačno da je Tužilac to odbio. Toga dana, Tuženi je istakao da nema precizne informacije o režimu kretanja visokih zvaničnika/ca EU i domaćih visokih zvaničnika/ca, kao i da će biti brojnih ograničenja i posebnih režima kada je u pitanju saobraćaj na teritoriji Opštine Tivat, te da iz tog razloga očekuju da mogu postojati smetnje za realizaciju protestnog okupljanja i šetnje, ali niti jednom riječju Tuženi nije usmenim putem istakao da skup ne može biti održan. Tužilac je insistirao da se po podnijetoj Prijavi donese pisano Rješenje kojim će se Tuženi odrediti o istoj i eventualno odrediti drugo mjesto održavanja na teritoriji Opštine Tivat kako bi se Tužilac na osnovu tog rješenja dalje odredio. Isto proizilazi iz Službene zabilješke sa konsultativnog sastanka u kojoj niti jednom riječju ne stoji navodi iznijeti u Rješenju Tuženog već, naprotiv, osim pogrešno navedenog datuma održanog sastanka, stoji upozorenja rukovodiocu skupa o svim okolnostima o kojima je dužan voditi računa tokom trajanja protestnog okupljanja i šetnje, iz čega proizilazi da je Tuženi postupao kao da će se skup održati;

- budući da se sastanak najviših zvaničnika EU održava u Hotelu Regenet i da je očekivanje da će isti otpočeti i trajati u vrijeme planiranog protestnog okupljanja i šetnje (najavljene za 13:00 časova), a da je okupljanje planirano na šetalištu Pine koje je nekoliko stotina metara udaljeno o Hotela Regent (dakle nije u „neposrednoj blizini“ kako to u osporavanom rješenju navodi Tuženi), to je u potpunosti neprihvatljiva konstatacija Tuženog da bi održavanje mirnog protestnog okupljanja i šetnje mogle predstavljati bezbjedonosni rizik koji ne bi mogao da bude otklonjen, tim prije što je Tužilac najavio učešće do 500 lica. U obrazloženju svog Rješenja, Tuženi niti jednom riječju ne navodi da će na planiranom mjestu okupljanja učesnika protestnog skupa i šetnje postojati restrikcije i ograničenja, već pominje potpunu obustavu saobraćaja na realaciji Aerodrom Tivat – Porto Montenegro (ne navodeći čak ni vrijeme u kojem će obustava biti na snazi), a koja relacija nema nikave dodirne tačke sa maršrutom koju je Tužilac naznačio u svojoj prijavi;

- da je Tužilac prijavio protestni skup 10 dana prije dana njegovog održavanja, dakle pet dana više od roka koji je propisan Zakonom o javnim okupljanjima i javnim priredbama. Iz prethodnog proizilazi da je Tuženi prekršio član 112 Zakona o upravnom postupku, jer je imao dovoljno vremena za postupanje a da Tužiocu nije omogućio izjašnjenje o rezultatima ispitnog postupka.

Dokaz:

- Službena zabilješka o razgovoru obavljenom sa organizatorom javnog okupljanja u Regionalnom centru bezbjednosti „JUG“ – Odjeljenju bezbjednosti Tivat

Opšte je poznato (posebno pripadnicima Uprave policije) da je Tužilac od 2007. godine do danas bio organizator brojnih protestnih okupljanja na različitim lokacijama u Crnoj Gori (od kojih je na nekima bilo između 10 i 15 hiljada učesnika/ca) i da niti jednom nije preduzeta bilo koja mjera protiv Tužioca kao organizatora ili bilo kojeg učesnika/ce tih skupova. Ovo iz razloga što je Tuženi

organizator isključivo mirnih protestnih skupova koji za temu imaju isključivo socijalna i ekonomska pitanja zaposlenih i građana/ki što je i ovoga puta tako i što je vrlo nedvosmisleno navedeno u prijavi protestnog skupa. Svjesni da će Crna Gora biti domaćin jednog od najznačajnijih događaja, kao neko ko od svog osnivanja podržava proces evropskih integracija, Tužilac je imao namjeru iskoristi pomenuti događaj da evropskim zvaničnicima uputi poruku o stanju socijalnog dijaloga i nezadovoljstvo istim, a ne da bude remetilački faktor takvom okupljanju i događaju.

Iz samog obrazloženja, osim što nije navedeno da će šetalište Pine, Arsenalska ulica i Put Marine Tivat (koji su navedeni kao maršruta u prijavi okupljanja) biti potpuno ili djelimično zatvoreni za javnost i saobraćaj u vrijeme planirano za održavanje okupljanja, odnosno šetnje, ne proizilazi ni pokušaj Tuženog da organizatoru skupa ponudi drugu, alternativnu lokaciju u Tivtu niti drugo vrijeme održavanja protesta koji bi bili srazmjerni i adekvatni planiranim restrikcijama (koje, ponavljamo, nijesu navedene u obrazloženju). Takođe, ničim nije obrazloženo zašto se učesnici/ce skupa, koji predstavljaju zaposlene u Crnoj Gori iz javnog i privatnog sektora, smatraju bezbjedonosnim rizikom budući da je dispozitivom Rješenja Tuženog navedeno da se okupljanje zabranjuje radi sprječavanja narušavanja javnog reda i mira, vršenja krivičnih djela, kao i iz razloga bezbjednosti lica, do čega prema navodu Tuženog može doći za vrijeme skupa. Važno je napomenuti da je još prije donošenja pobijanog Rješenja na internet stranicama Opštine Tivat i Opštine Kotor bilo objavljeno koje će i kada lokacije biti pod restrikcijom, pri čemu nema pomena o ograničavanju kretanja šetalištem Pina, o ograničenju kretanja ulicom Arsenalskom (osim što je navedeno da će biti povremene obustave saobraćaja istom ali ne i ograničena sloboda kretanja), niti pomena o zabrani kretanja Putem Marine Tivat, dok je predviđena povremena potpuna obustava saobraćaja Jadranskom magistralom (što je podrazumijevalo da Tuženi trebalo da Tužiocu obavijesti u kojim intervalima bi učesnici/ce protestnog okupljanja morali da dođu u Tivat kako bi ispoštovali satnicu predviđenu za potpunu obustavu saobraćaja, a što se nije desilo jer alternativa nije ni razmatrana od strane Tuženog).

Dokaz:

- <https://www.kotor.me/me/vijesti/obavjestenje-o-izmijenjenom-rezimu-saobraćaja-tokom-samita-u-tivtu/>;

- <https://opstinativat.me/tivat-u-susret-samitu-eu-zapadni-balkan/>.

Praksa pokazuje (što je provjerljivo putem google pretrage i pretrage domaćih i međunarodnih medijskih portala) da su u razvijenim evropskim zemljama dozvoljena javna protestna okupljanja za vrijeme sastanaka visokih zvaničnika/ca, pa je tako opšte poznato da se javna protestna okupljanja uvijek realizuju za vrijeme trajanja Svjetskog ekonomskog foruma u Davosu, zatim u Londonu, Berlinu, Hamburgu, Torontu za vrijeme samita G7 i G20, u Ženevi tokom sastanaka UN i međunarodnih skupova i dr. slični primjeri. I pored jasnih ograničenja vezanih za slobodu okupljanja u pomenutim slučajevima, nesporno je da isti nijesu zabranjeni i da su u pojedinim slučajevima samo dislocirani u odnosu na planirano mjesto okupljanja. Upravo i jedino na taj način poruke demonstranata, odnosno učesnika okupljanja, u zaštiti opštih interesa, mogu imati snažan odjek što je i bio smisao protestnog okupljanja i šetnje koju je Tužilac u svemu u skladu sa zakonom najavio.

Činjenica je da je Evropski sud za ljudska prava (ESLJP) u više presuda utvrdio da su države prekršile član 11 Evropske konvencije o ljudskim pravima kada su zabranile ili nasilno razbile javna okupljanja građana tokom sastanaka visokih zvaničnika. ESLJP je u brojnim predmetima, naime, naglasio da pravo na mirna okupljanja uživa posebnu zaštitu i da isto ne može biti potpuno ukinuto samo zbog činjenice da se u isto vrijeme dešavaju politički osjetljivi događaji, odnosno da zabrane ne mogu biti nesrazmjerne posebno kada države na adekvatan način ne obrazlože da bi okupljanje predstavljalo realnu i objektivnu prijetnju javnom redu i miru ili bezbjednosti. Dakle, sigurnost i bezbjednost svjetskih lidera jeste legitiman cilj ali ESLJP nalazi da mjere (posebno zabrana okupljanja) moraju biti srazmjerne cilju (da ne budu šire nego što je to nužno u demokratskom društvu) i odluke (posebno o zabrani) moraju biti zasnovane na konkretnim dokazima o prijetnji javnom redu i miru i bezbjednosti lica, a ne na pretpostavkama na kojima je u konkretnom slučaju zasnovano pobijano Rješenje Tuženog.

Pobijanim rješenjem Tuženi je povrijedio Tuženom pravo iz člana 52 Ustava Crne Gore i člana 11 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda budući da istom nedostaju

uvjerljivi razlozi u odnosu na ocjenu opravdanosti zabrane mirnog okupljanja, odnosno rizika da bi okupljanje ugrozilo narušavanja javnog reda i mira, vršenja krivičnih djela, kao i iz razloga bezbjednosti lica kako je to navedeno u dispozitivu rješenja.

U konačnom, još jednom ističemo da je Tuženi imao dovoljno vremena da, imajući u vidu prethodno iskazanu kooperativnost Tužioca, prije donošenja pobijanog Rješenja omogući Tužiocu da se izjasni i da mu tom prilikom u svemu predoči bezbjedonosnu procjenu koju je, kako se u obrazloženju navodi, Tuženi sproveo. Već vidjevši sebe u svojstvu Tuženog, donosilac pobijanog Rješenja samog sebe tako naziva u samom obrazloženju svjestan da je ulaganje Tužbe od strane Tužioca nesporno i očekivano.

Imajući u vidu navedeno, posebno činjenicu da Tuženi nije dao odlučujuće razloge o uspostavljenj pravličnoj ravnoteži između osnovnih sloboda Tužioca (sloboda okupljanja, kretanja i govora) i navodne opasnosti od različitih oblika narušavanja javnog reda i mira u većem obimu, predlažemo da naslovni Sud poništi pobijano Rješenje u svemu.

ZA TUŽIOCA
Srđo Keković
Generalni sekretar USSCG

